

Tawbahs Forvandlende Kraft

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 (... يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا)
 سورة التحريم، ٦٦:٨

عن أبي عبد الرحمن عبد الله بن عمر بن الخطاب رضي الله عنهما عن النبي
 صلى الله عليه وسلم قال
 " إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقْبَلُ تَوْبَةَ الْعَبْدِ مَا لَمْ يُعْرِضْ "
 الترمذي، الدعوات ٩٨

Kære brødre i Islam

Vi mennesker er skabt med svagheder. Vi begår fejl. På vores livsrejse kan vi falde i *ghaflah* – åndelig glemsomhed – og glide ind i det, der er forkert, grimt eller syndigt. Men netop dér åbner Allah سبحانه وتعالى en af de største døre af *rahmah*: døren til *tawbah*.

Allah fortæller os i Koranen: **“Så modtog Ādam (a.s.) ord fra sin Herre, hvorefter Han tog imod hans tawbah. Han er den, der igen og igen tager imod tawbah, Den Mest Barmhjertige.”**
 (Sūrat al-Baqarah, 2:37)

Kære brødre, dette vers lærer os noget meget vigtigt: Selv det første menneske begik en fejl. Men Allah lukkede ikke døren. Han åbnede den. Han lærte Ādam (a.s.), hvordan man vender tilbage. Det betyder, at så længe vi vender tilbage til Allah, er vi aldrig fortabte. Tawbah er ikke kun tilgivelse – det er en ny begyndelse. Det er renselse. Det er genoplivning af hjertet.

Kære brødre

Allah siger i Koranen: **“I, som tror! Vend jer oprigtigt til Allah med en oprigtig tawbah.”**
 (Sūrat at-Tahrim, 66:8) Denne tawbah kaldes *tawbah nasūh* – en oprigtig og dybfølt omvendelse. Den begynder med, at vi erkender vores fejl. Den fortsætter med ægte anger i hjertet. Og den fuldendes ved, at vi beslutter os for ikke at vende tilbage til synden. Allah beskriver de troende således: **“Når de begår en skamløs handling eller uret mod sig selv, husker de Allah og beder Ham om tilgivelse for deres synder – og hvem kan tilgive synder udover Allah? – og de fortsætter ikke bevidst i det, de har gjort.”**
 (Sūrat Āl ‘Imrān, 3:135)

Dette vers lærer os, at tawbah ikke kun er ord. Tawbah er handling. Tawbah er beslutning. Tawbah er forandring. Hvis vores synd har såret et andet menneske, må vi også rette op på det. For retfærdighed mellem mennesker – *huquq al-‘ibād* – kræver, at vi søger tilgivelse fra den, vi har gjort uret imod.

Kære brødre

Den oprigtige tawbah har en enorm kraft. Den blødgør hjertet. Den vækker samvittigheden. Den giver livet en ny retning. Tawbahs styrke ligger i, at den redder os fra håbløshed. Profeten ﷺ sagde: **“Allah accepterer en tjeners tawbah, så længe dødsøjeblikket endnu ikke er begyndt.”**
 (at-Tirmidhī, *ad-Da‘awāt*)

Brødre, læg mærke til Allahs barmhjertighed. Så længe sjælen ikke er nået halsen – så længe livet stadig er i kroppen – er døren åben. Ingen synd er større end Allahs *rahmah*. Ingen fejl er større end Hans tilgivelse. Profeten ﷺ lærte os også, at: **“Den, der vender tilbage fra sin synd, er som én, der aldrig har begået den.”**
 (Ibn Mājah, *az-Zuhd*)

SubhānAllah. Tænk over det, brødre. Allah sletter ikke bare synden – Han renser mennesket.

Kære brødre

Selv Profeten ﷺ, som var uden synd, plejede at sige: **“Ved Allah! Jeg beder om tilgivelse hos Allah og vender tilbage til Ham mere end halvfjerds gange om dagen.”**
 (al-Bukhārī, *ad-Da‘awāt*)

Dette lærer os, at tawbah ikke er noget, vi gør én gang. Det er en livsstil. Det er en konstant renselse af hjertet. Sand tawbah viser sig i vores adfærd. Når vores anger fører til bedre karakter. Når den fører til mere retfærdighed. Mere barmhjertighed. Mere ansvarlighed. Lad os derfor rense vores hjerter gennem tawbah. Lad os lære af vores fejl. Lad os blive bedre tjenere for Allah og bedre mennesker for vores omgivelser. Må Allah aldrig lade os miste håbet om Hans tilgivelse.

Kære brødre

I dag er det den 6. februar 2026. Det er tre år siden det ødelæggende jordskælv med centrum i Kahramanmaraş ramte vores hjemland. Elleve provinser blev ramt. Over 53.000 mennesker mistede livet. Over 107.000 blev såret. Vi beder Allah om at vise barmhjertighed mod vores afdøde brødre og søstre. Må Han give dem Jannah. Må Han give deres familier *ṣabr jamīl*. Og må Han beskytte menneskeheden mod lignende katastrofer. Brødre, sådanne begivenheder minder os om livets skrøbelighed. De minder os om, at vi alle en dag vender tilbage til Allah. Derfor må vi ikke udsætte vores tawbah. I morgen er ikke garanteret. Kun dette øjeblik er sikkert.